

Skarżące podnoszą, że negocjacje pomiędzy CB i EB, dotyczące zawierania transakcji w zakresie papierów wartościowych mających za przedmiot niemieckie akcje imienne nie trwały dwa lata, lecz maksymalnie dziewięć miesięcy. Przyczyna tak długiego okresu tkwiła po stronie EB, a nie po stronie CB. W żadnym czasie CB nie miała interesu ani nawet zamiaru, aby odmawiać EB usług, które CB świadczyła na rzecz innych klientów.

Skarżące podnoszą dalej, że przy negocjacjach nie można przeoczyć, że zawieranie transakcji w zakresie papierów wartościowych mających za przedmiot niemieckie akcje imienne jest całkowicie pozbawione znaczenia dla wymiany usług pomiędzy CB i EB. Przy kształtowaniu cen skarżące kierowały się zasadą równego traktowania porównywalnych klientów. EB nie jest porównywalna z grupą klientów wskazaną przez Komisję dla uzasadnienia zarzutu o dyskryminację.

Ponadto skarżące podnoszą, że Komisja nigdy nie twierdziła, że Clearstream International S.A. Luxembourg („CI”) jest przedsiębiorstwem dominującym na rynku. Już z tego powodu nie mogło ono nadużyć pozycji dominującej. Nadto, zawarte w decyzji określenie granic przedmiotowo właściwego rynku jest nieodpowiednie. Skarżące uważają, że dokonane przez Komisję rozróżnienie pomiędzy „pierwotnymi” i „wtórnymi” usługami rozliczeń jest merytorycznie nieuzasadnione, a nawet pozostające w sprzeczności. Istnieje jedynie jeden przedmiotowo właściwy rynek dla usług clearingu i rozliczeń. Na tym właściwym rynku dla wszystkich usług clearingu i rozliczeń, CB nie posiada pozycji dominującej. W związku z tym ani CB, ani CI nie są adresatami normy art. 82 EW. Już ze względu na błędne określenie granic rynku – a co za tym idzie – wobec braku zaistnienia pozycji dominującej, należy stwierdzić nieważność przedmiotowej decyzji.

Skarga wniesiona w dniu 26 lipca 2004 r. przez Maison de l'Europe Avignon Méditerranée przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-302/04)

(2004/C 262/76)

(Język postępowania: francuski)

Do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła w dniu 26 lipca 2004 r. skarga przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesiona przez stowarzyszenie Maison de l'Europe Avignon Méditerranée z siedzibą w Avignon (Francja), reprezentowane przez François Martineau, avocat.

Skarżący wnosi do Sądu o:

- zasądzenie od Komisji kwoty 394 066,76 euro w związku z niewywiązywaniem się przez nią ze zobowiązań finansowych wobec Maison de l'Europe Avignon Méditerranée;

- obciążenie strony pozwanej całością kosztów podlegających zwrotowi, których wysokość określona została na kwotę 10 000 euro.

Zarzuty i główne argumenty

Zdaniem skarżącego, Komisja przyjęła do wiadomości w sposób nieoficjalny od 1996 r. utworzenie Info Point Europe, działającego w jego strukturach. W roku 2000 skarżący podpisał z Komisją umowę o utworzeniu Info Point Europe (punkt informacyjny Europa), co zdaniem skarżącego stanowiło sformalizowanie istniejącej sytuacji. W roku 2004 umowa została przez Komisję wypowiedziana.

Skarżący zamierza za pomocą niniejszej skargi pociągnąć Komisję do odpowiedzialności umownej, celem uzyskania zapłaty za usługi, jakie świadczył od 1996 r. w charakterze europejskiego punktu informacyjnego Komisji.

Zdaniem skarżącego, Komisja nie wywiązała się ze swoich zobowiązań umownych i jest mu winna liczne odsetki za zwłokę oraz zapłatę za usługi świadczone podczas festiwalu w Avignon i za utrzymywanie centrum dokumentacji europejskiej od 1996 r.

Skarga wniesiona dnia 29 lipca 2004 r. przez European Dynamics SA przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-303/04)

(2004/C 262/77)

(Język postępowania: angielski)

Dnia 29 lipca 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich została wniesiona skarga przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich przez European Dynamics S.A., z siedzibą w Atenach, Grecja, reprezentowaną przez S. Pappasa, adwokata.

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności ogłoszenia Komisji o przetargu nr 2003/S249-221 337 ESP-DIMA;
- stwierdzenie nieważności zaproszenia Komisji do składania ofert nr PO/2003/192 (ESP-DIMA);
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 4 czerwca 2004 r., przyznającej ofercie konsorcjum European Dynamics tylko drugie miejsce, po ofercie podmiotu wygrywającego przetarg;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 14 lipca 2004 r., odmawiającej uwzględnienia odwołania strony skarżącej od wyniku przetargu;
- obciążenie Komisji kosztami i wydatkami (w tym kosztami i wydatkami prawnymi) poniesionymi przez European Dynamics w związku z niniejszą skargą.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca należy do konsorcjum, które wygrało przetarg na świadczenie usług w zakresie oprogramowania sieciowego ESP Lot 5. Przetarg na oprogramowanie dotyczące zarządzania danymi/informacjami ESP Lot 4 wygrało inne konsorcjum.

Zdaniem skarżącej, przetarg zaskarżony w niniejszym postępowaniu, ESP-DIMA, oparty był na błędnym założeniu, że świadczenie usług w zakresie zarządzania danymi i informacjami stanowi nowy rynek i że zakres korzystania z ESP Lot 4 przekroczył wszelkie oczekiwania. Skarżąca twierdzi, że Komisja nieprawidłowo przydzieliła ESP Lot 4 pracę, która, zdaniem skarżącej, należała do zakresu ESP Lot 5. Skarżąca twierdzi, że w rezultacie Komisja zmuszona była do zwiększenia prognozy budżetowej dla ESP Lot 4 i rozpisania nowego przetargu ESP-DIMA, podczas gdy faktyczne kwoty wydatkowane na ESP Lot 5 były niższe niż przewidziane.

Skarżąca twierdzi ponadto, że Komisja naruszyła istotny wymóg procedury przetargowej w ten sposób, że pomiędzy co najmniej jednym z członków komitetu oceniającego a skarżącą istniał konflikt interesów.

Wreszcie, skarżąca twierdzi, że przyznanie jej drugiego miejsca wśród zwycięskich oferentów przetargu ESP-DIMA nie zostało wystarczająco uzasadnione. Skarżąca podnosi także, że Komisja odmówiła ujawnienia informacji związanych z raportem z oceny.

Skarga wniesiona w dniu 26 lipca 2004 r. przez Eden przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM)

(Sprawa T-305/04)

(2004/C 262/78)

(Język postępowania: francuski)

Do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła w dniu 26 lipca 2004 r. skarga przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM) wniesiona przez spółkę Eden z siedzibą w Paryżu, reprezentowaną przez Muriel Antoine-Lalance, avocat.

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji pierwszej izby odwoławczej OHIM z dnia 24 maja 2004 r. (sprawa R 591/2003-4);
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnie towarowy znak:

Znak zapachowy „ZAPACH DOJRZAŁYCH TRUSKAWEK” wraz z graficznym wyobrażeniem truskawki – rejestracja nr 001122118.

Towary lub usługi:

Towary sklasyfikowane w klasie 3, 16, 18 i 25.

Decyzja zaskarżona przed izbą odwoławczą:

Odmowa rejestracji przez eksperta.

Decyzja izby odwoławczej:

Nieuwzględnienie odwołania

Ponoszone zarzuty:

Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 40/94.

Skarga wniesiona dnia 15 lipca 2004 r. przez Monikę Luxem przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-306/04)

(2004/C 262/79)

(Język postępowania: francuski)

Dnia 15 lipca 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich została wniesiona skarga przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich przez Monikę Luxem, zamieszkałą w Brukseli, reprezentowaną przez Sébastiena Orlandiego, Alberta Coolena, Jean-Noëla Louisa i Etienne Marchall, adwokatów, z adresem do doręczeń w Luksemburgu.

Skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji odmawiającej powołania jej na stanowisko urzędnika Wspólnot Europejskich i przydzielenia jej do DG ds. rozwoju/A.2 na stanowisko zgłoszone jako wakujące pod numerem COM/2002/6022/F oraz odmawiającej przydzielenia jej na inne stanowisko odpowiadające jej umiejętnościom i jej profilowi zawodowemu
- obciążenie kosztami strony pozwanej.